

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 45/2011, referent a Sistema d'Emergències Mèdiques, SA.

Antecedents

Primer.- En data 03/06/2011 va tenir entrada en aquesta Autoritat, un escrit d'un ciutadà pel qual formulava denúncia contra l'empresa Sistema d'Emergències Mèdiques, SA (en endavant, SEM), amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant exposava que a la façana de la seu de SEM –carrer Pablo Iglesias, núms. 101-115 de l'Hospitalet de Llobregat- hi hauria una càmera de videovigilància que, segons el denunciant, permetria captar imatges de persones a la via pública. Així mateix, manifestava que presumptament no s'hauria creat ni inscrit el corresponent fitxer al Registre de Protecció de Dades de Catalunya.

La persona denunciant aportava amb el seu escrit de denúncia una fotografia de la càmera controvertida.

Segon.- L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va iniciar una fase d'informació prèvia (IP 146/2011), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb disposició transitòria segona de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal de comprovar la realitat dels fets denunciats i d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Tercer.- En el sí d'aquesta fase d'informació prèvia, en data 16/06/2011 l'Autoritat va realitzar un acte d'inspecció presencial a la ubicació abans esmentada, per tal de verificar determinats aspectes relacionats amb el tractament de dades realitzat mitjançant el sistema de videovigilància. D'aquell acte d'inspecció es va aixecar una diligència, en la qual es va fer constar el següent:

- El sistema de videovigilància exterior està compost per 12 càmeres.
- L'empresa SEM informa sobre l'existència de les càmeres mitjançant la col·locació de 4 cartells informatius a l'exterior de l'edifici.
- Les imatges captades per les videocàmeres són visionades pel personal de l'empresa de seguretat privada Prosegur.
- Segons va manifestar el representant de SEM, la finalitat d'aquest sistema de videovigilància és la vigilància de les instal·lacions de SEM.

Al seu torn, el personal inspector va efectuar un reportatge fotogràfic de les càmeres que integren el sistema de videovigilància exterior –tant de la seva ubicació com del seu àmbit de visió a través del monitor en què es visualitzen les imatges-, així com dels cartells informatius de l'existència de les càmeres instal·lats a l'exterior.

En aquell acte d'inspecció, el personal inspector va requerir l'entitat inspeccionada per tal que aportés davant l'Autoritat còpia del contracte d'encarregat subscrit amb l'empresa Prosegur.

SEM va donar compliment a aquest requeriment per mitjà d'escrit de 27/06/2011, a través del qual aportava -entre d'altra documentació- còpia de l'annex al contracte subscrit amb Prosegur el 15/05/2008, on es regulava l'accés a dades per compte de tercers.

Quart.- També en el marc de la informació prèvia, es va comprovar que SEM és responsable del fitxer denominat "*fitxer de videovigilància de SEM SA*", el qual té com finalitat "*garantir la seguretat de les instal·lacions de SEM SA mitjançant el registre i tractament de les imatges capturades per les càmeres de videovigilància exteriors i interiors (...)*", fitxer que està inscrit al Registre General de Protecció de Dades de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (en endavant, RGPD i AEPD, respectivament).

Cinquè.- En data 20/07/2011 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra SEM, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3 b), en relació amb l'article 6, ambdós de la LOPD. Així mateix, va nomenar instructor de l'expedient al funcionari de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, XXX. Aquest acord d'inici es va notificar, juntament amb el plec de càrrecs, a l'entitat imputada el 25/07/2011.

En el plec de càrrecs es concedia a SEM un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

Sisè.- Mitjançant escrit de 03/08/2011, el representant de SEM va formular al·legacions a la proposta de resolució.

Setè.- En data 27/10/2011 l'instructor d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que SEM havia incorregut en una infracció greu prevista a l'article 44.3 c), en relació amb l'article 4, ambdós de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada a SEM en data 03/11/2011, i se li concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Vuitè.- Per mitjà d'escrit d'11/11/2011 SEM va formular al·legacions a la proposta de resolució. Aquestes al·legacions s'analitzen a l'apartat segon dels fonaments de dret.

SEM aportava amb el seu escrit d'al·legacions un informe tècnic emès en data 08/11/2011 per l'empresa que va instal·lar les càmeres de videovigilància exteriors de la seu de SEM.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- SEM té instal·lat a la seva seu (carrer Pablo Iglesias, núms. 101-115 de l'Hospitalet de Llobregat) un sistema de videovigilància exterior que té per finalitat garantir la seguretat de les instal·lacions, que comporta l'enregistrament d'imatges de persones físiques i que està format per dotze càmeres exteriors. Les càmeres 2, 7, 11, 12 i 13 –segons la numeració emprada per SEM- permeten captar imatges de persones a la via pública.

D'altra banda, la càmera núm. 3, també integrada en el sistema de videovigilància que té per finalitat garantir la seguretat de les instal·lacions, capta les imatges de les persones treballadores que romanen en un espai de descans, el qual es troba habilitat per a les persones fumadores.

Aquesta captació d'imatges de persones a la via pública i de les persones treballadores en un espai de descans, no resulta inevitable per assolir la finalitat de vigilància de les instal·lacions.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- En el curs del procediment sancionador SEM va formular al·legacions davant el plec de càrrecs, les quals es van abordar de forma motivada a la proposta de resolució. A aquest respecte, en l'escrit presentat davant la dita proposta, SEM manifesta en l'al·legació primera que *"Es donen per reproduïdes en aquest tràmit les al·legacions ja efectuades en aquest expedient"*. Doncs bé, de la mateixa manera que SEM reitera les al·legacions formulades al plec de càrrecs, aquesta Autoritat també reafirma i reitera totes les consideracions efectuades per la persona instructora en la proposta de resolució en resposta a les dites al·legacions. Això, sense perjudici que algunes de les consideracions que tot seguit es faran en abordar les manifestacions que ara formula SEM en els apartats d'al·legacions segona i tercera, ja s'havien efectuat en la proposta de resolució.

2.1.- Respecte la naturalesa jurídica de SEM.

En l'al·legació segona SEM reitera que li seria d'aplicació el règim sancionador previst a l'article 46 de la LOPD per a les infraccions de les administracions públiques. Així mateix, exposa que SEM és una empresa pública catalana en forma de societat privada que es regeix pels seus Estatuts, *"per la normativa aplicable a les societats de capital, així com "per la que resulta d'aplicació a les entitats del sector públic català."*

En primer lloc, tal com s'indica en el dictamen núm. 269/2010 emès per la Comissió Jurídica Assessora –en endavant, CJA- en data 22/07/2010, el qual ha invocat l'entitat imputada, SEM és una *"societat de forma mercantil (...) íntegrament participada pel Servei Català de la Salut"*.

Al seu torn, la CJA al concloure les qüestions que se li plantejaven disposa que *“la prerrogativa de resoldre unilateralment el contracte que s’atribueix a SEM, SA sense ser formalment una Administració pública, ha estat lliurement acceptada pel contractista (...)”*.

Així, la CJA descarta que SEM tingui la condició d’administració pública.

En segon lloc, la societat imputada no encaixa en la llista d’administracions públiques de Catalunya que fa l’article 3 de la Llei 26/2010, del 3 d’agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; ni tampoc es pot considerar inclosa en el previst a l’article 2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Així mateix, i atès que SEM invoca la normativa de contractes del sector públic per esgrimir la seva qualitat de poder adjudicar, val a dir que tampoc no entra dins el concepte d’administració pública que ofereix l’article 3.2 del Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s’aprova el text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, en tant que SEM és una societat de caràcter mercantil, en forma de societat anònima, que té personalitat jurídica pròpia i ajusta la seva actuació al dret privat (art. 1 dels seus Estatuts).

En connexió amb tot el que s’ha dit fins aquí, cal tenir en compte el previst a l’article 21 de la Llei 32/2010. Aquest precepte disposa al seu apartat segon que en les infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat pública, procedeix declarar la infracció i establir les mesures a adoptar, mentre que a l’apartat tercer –citad expressament per la persona instructora en la proposta de resolució– es determina que *“En el cas d’infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat privada, la resolució que declari la infracció ha d’imposar les sancions previstes per la legislació de protecció de dades i les mesures a adoptar a fi de corregir els efectes de la infracció”*. Sobre la base d’aquest sistema diferenciat, cal determinar si el *“fitxer de videovigilància de SEM SA”* és un fitxer de titularitat pública o privada, i en conseqüència, el règim sancionador que procedeix aplicar.

La diferenciació entre els fitxers de titularitat privada i els fitxers de titularitat pública, ha estat precisada amb l’aprovació del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s’aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD). Així, com assenyalava l’instructor, els fitxers de titularitat pública els defineix l’article 5.1 m) del RLOPD de la forma següent:

“(...) els fitxers els responsables dels quals siguin els òrgans constitucionals o amb rellevància constitucional de l’Estat o les institucions autonòmiques amb funcions anàlogues a aquests òrgans, les administracions públiques territorials, així com les entitats o organismes que hi estan vinculats o en depenen i les corporacions de dret públic, sempre que la seva finalitat sigui l’exercici de potestats de dret públic.”

D’altra banda, els fitxers de titularitat privada estan definits a l’article 5.1 l) del RLOPD:

“(...) els fitxers els responsables dels quals siguin les persones, empreses o entitats de dret privat, amb independència de qui tingui la titularitat del seu capital o de la procedència dels seus recursos econòmics, així com els fitxers els responsables dels quals siguin les

corporacions de dret públic, si és que aquests fitxers no estan estrictament vinculats a l'exercici de potestats de dret públic que els atribueix la seva normativa específica.”

Per tant, de conformitat amb el previst a l'art. 21 de la Llei 32/2010, l'element determinant per decidir quin dels dos règims sancionadors dels previstos als articles 45 i 46 de la LOPD és d'aplicació, és la naturalesa del “*fitxer de videovigilància de SEM SA*”. Així, i deixant de banda que la pròpia entitat imputada a l'inscriure el fitxer esmentat al RGPD depenent de l'AEPD ja va considerar que aquest tenia naturalesa privada, d'acord amb el que disposa l'article 5.1.l del RLOPD s'ha de concloure que, efectivament, el fitxer esmentat és de titularitat privada, doncs és un fitxer responsabilitat d'una empresa o societat mercantil, tot això amb independència de la titularitat del seu capital o de la procedència dels seus recursos –és a dir, amb independència de la consideració de SEM com a empresa pública-, i en conseqüència, no és d'aplicació el règim sancionador establert per a les infraccions de les administracions públiques, doncs d'acord amb l'article 21.2 de la Llei 32/2010 i 46.1 de la LOPD només s'aplica aquest règim quan les infraccions es cometin en fitxers de titularitat pública.

De conformitat amb tot el que s'ha exposat, aquesta al·legació no pot prosperar.

2.2.- Sobre la impossibilitat d'instal·lació alternativa de les càmeres de videovigilància.

A aquest respecte, l'entitat imputada posa de manifest un seguit de normes que legitimaria la instal·lació del sistema de videovigilància a la seu de SEM. Així mateix, informa que el camp d'enfocament de la càmera número 3 –la qual permetia enfocar la zona de fumadors- es fixarà d'acord amb el que proposava l'instructor. Afegeix SEM que, en relació amb la resta de càmeres objecte del present procediment sancionador –núms. 2, 7, 11, 12, 13, identificades segons la numeració emprada per SEM- “*raons purament tècniques aconsellen no variar l'orientació de la resta de càmeres, atès que només enfocarien la paret i no servirien per a la seva finalitat.*”

En primer lloc, tal com ja assenyalava la persona instructora, si bé SEM es troba legitimat per dur a terme un tractament a través d'un sistema de videovigilància amb la finalitat de garantir la seguretat de les seves instal·lacions, el tractament que aquí s'aborda s'ha de considerar excessiu, ja que la captació d'imatges de persones que transiten per llocs públics –limitada a les Forces i Cossos de Seguretat- o dels treballadors en zones de descans, es podia evitar ajustant el camp de visió de les càmeres, i això sense causar un detriment en la finalitat de vigilància esmentada, de tal manera que la captació d'imatges de llocs públics o d'espais de descans només resultés incidental i no principal.

D'altra banda, la intenció anunciada per SEM relativa a la modificació del camp de visió de la càmera núm. 3, vindria a corroborar que la captació d'imatges de les persones en la zona de fumadors que estava duent a terme l'entitat imputada, no era inevitable per assolir la finalitat de seguretat de les instal·lacions, i per tant, la captació d'imatges amb aquella càmera era excessiva. Atès que aquesta modificació només s'ha anunciat però no s'ha acreditat haver-la executat, tal com es dirà més endavant, és procedent mantenir la modificació del camp d'enfocament de dita càmera dins l'apartat de les mesures correctores a adoptar.

Pel que fa a l'ajustament del camp d'enfocament de les càmeres números 2, 7, 11, 12, 13, SEM al·lega que d'acord amb l'informe emès en data 08/11/2011 per l'empresa que va instal·lar el sistema de videovigilància exterior, la modificació del camp d'enfocament d'alguna de les càmeres podria comportar *"problemes amb l'autoiris del seu objectiu: la lluminositat de la imatge seria la de la paret, i segons l'hora del dia es podria donar el cas que el carrer i el passadís estiguessin sobreexposats"*; i respecte les altres, que la captació d'imatges de la via pública seria inevitable.

Doncs bé, a criteri d'aquesta Autoritat, en el present cas es poden adoptar mesures alternatives per modificar el camp d'enfocament que no comportin necessàriament el gir de les càmeres referides, i en conseqüència, que permeten salvar els inconvenients tècnics invocats per SEM i assolir la finalitat perseguida amb la instal·lació del sistema de videovigilància exterior -garantir la seguretat de les instal·lacions-, motiu pel qual les raons tècniques al·legades per l'entitat imputada no impedeixen el compliment de la mesura correctora que proposava la persona instructora i no permeten desvirtuar els fets imputats ni tampoc la seva qualificació jurídica.

Aquestes mesures alternatives podrien consistir, en primer lloc, en traslladar les càmeres referides a altres ubicacions, com per exemple, en l'espai ubicat entre el passadís existent entre la façana de l'edifici i la reixa exterior, o bé, a la mateixa reixa exterior. Aquesta ubicació permetria dirigir el camp d'enfocament cap a les instal·lacions de SEM sense necessitat de captar la via pública de manera no incidental.

En segon lloc, també es poden mantenir les càmeres en l'ubicació actual i amb el mateix camp d'enfocament -per tant, sense necessitat de girar-les-, sempre i quan s'incorporin bandes opaques generades electrònicament -les quals es sobreposen a la imatge captada per la càmera que es visiona a través del corresponent monitor, de forma que es pot limitar el camp de visió d'aquelles zones que no es vulguin visionar-; o bé, com assenyala l'Audiència Nacional, en sentència de 10/02/2011, *"la seguridad demandada podría igualmente obtenerse por medios menos intrusivos para la intimidad de las personas afectadas, como sería la instalación de pantallas de privacidad [dispositiu que encega part del camp d'enfocament] que impidiesen la captación de imágenes en la vía pública más allá de lo necesario y proporcional."*

Així les coses, pel que fa al caràcter inevitable de la captació d'imatges de la via pública, tal com assenyala l'instructor, la captació d'imatges de la pública no resultarà incidental en aquells casos en què es pugui assolir la mateixa finalitat de vigilància de les instal·lacions reduint al mínim imprescindible del camp d'enfocament la via pública.

Doncs bé, de conformitat amb el reportatge fotogràfic que es va efectuar en l'acte d'inspecció de 16/06/2011, s'observa que la captació d'imatges de persones a la via pública no resulta incidental ni inevitable, i per tant aquesta era excessiva, en tant que es pot assolir la mateixa finalitat reduint la captació d'imatges de la via pública o aplicant mesures alternatives com les abans esmentades que limitin el camp d'enfocament. A més en el present cas, cal tenir present que entre la façana de l'edifici on es troben instal·lades les càmeres referides i la via pública, SEM disposa d'un espai d'ús exclusiu, la qual cosa hauria de comportar la nul·la o bé la mínima captació de la via pública.

En definitiva, aquesta al·legació tampoc no pot reeixir.

Tercer.- L'article 44.3.c) LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, disposa que és una infracció greu:

“c) Tractar dades de caràcter personal o utilitzar-les posteriorment amb conculcació dels principis i garanties establerts a l'article 4 de la present Llei i les disposicions que el desenvolupen, tret que sigui constitutiu d'infracció molt greu”.

A aquest respecte, l'article 4 de la LOPD es refereix al principi de qualitat de les dades, que té diferents vessants, una de les quals és el principi de proporcionalitat, expressament recollit en l'article 4.1 de la LOPD quan prohibeix la recollida de dades excessives en relació amb la finalitat perseguida:

“1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut”.

Per la seva banda, l'article 5.4 b) de la Instrucció 1/2009, no considera legítim:

“b) La captació d'imatges de persones a la via pública, llevat que la duguin a terme les forces i els cossos de seguretat d'acord amb la seva normativa específica. La captació incidental d'imatges de la via pública per a la vigilància d'edificis o instal·lacions només resulta legítima si resulta inevitable per assolir la finalitat de vigilància de l'edifici o la instal·lació.”

Tal com s'exposava a la proposta de resolució, aquesta normativa específica a la qual es remet la Instrucció està constituïda per la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització per les Forces i Cossos de Seguretat Ciutadana en llocs públics, desplegada a Catalunya pel Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya i per l'Ordre de 29 de juny de 2001, de regulació dels mitjans pels quals s'informa de l'existència de videocàmeres fixes instal·lades per la policia de la Generalitat i les policies locals de Catalunya en llocs públics. Doncs bé, aquestes normes únicament permeten la captació d'imatges en llocs públics –oberts o tancats- a les Forces i Cossos de Seguretat, i sempre i quan s'hagi obtingut l'autorització de la Direcció General de la Policia, previ informe favorable de la Comissió de control de dispositius de videovigilància.

De les actuacions dutes a terme durant el present procediment, es considera acreditat que en el present cas la captació d'imatges de persones que transiten per la via pública mitjançant les càmeres núms. 2, 7, 11, 12 i 13, col·locades a l'exterior de la seu de SEM, no la duu a terme un cos policial, per la qual cosa la normativa a la qual es remet la Instrucció no seria aplicable, i en conseqüència, en cap cas no legitimaria el dit tractament.

D'altra banda, la càmera núm. 3 instal·lada a la façana de la seu de SEM, la qual visiona una porta d'accés a les instal·lacions, permet al mateix temps la captació i enregistrament d'imatges de les persones treballadores en un espai de descans, el qual es troba habilitat per a les persones fumadores.

En aquest sentit, les diccions a) i b) de l'article 7.3 de la Instrucció 1/2009, consideren que pot resultar no adequada al principi de proporcionalitat:

“a) La instal·lació de càmeres en espais com ara banys, serveis, vestidors, sales de lleure o de descans amb accés restringit o habitacions d'hotels i similars, on, per la seva pròpia naturalesa, la captació d'imatges resulta especialment intrusiva respecte el dret a la intimitat, a la dignitat personal o al lliure desenvolupament de la personalitat. Això també és aplicable a les habitacions dels centres assistencials, llevat que sigui necessari per protegir un interès vital de la persona afectada. En el cas de cel·les de dipòsit de persones detingudes o de centres penitenciaris o espais anàlegs de reclusió, la instal·lació no resulta proporcionada, llevat que existeixi un interès legítim superior que ho justifiqui.

b) La utilització de sistemes de videovigilància en l'àmbit laboral amb la finalitat exclusiva de controlar el rendiment de les persones treballadores.”

D'acord amb aquest precepte, també es considera que la finalitat perseguida amb la càmera referida –integrada en el fitxer de videovigilància que té per finalitat garantir la seguretat de les instal·lacions-, es pot assolir sense el tractament d'imatges dels treballadors en la seva zona de descans, per la qual cosa el dit tractament també resulta excessiu en relació amb la finalitat de vigilància de les instal·lacions de SEM.

Així les coses, com s'ha assenyalat, si bé SEM es troba legitimat per dur a terme un tractament a través d'un sistema de videovigilància amb la finalitat de garantir la seguretat de les seves instal·lacions, el tractament que aquí s'aborda s'ha de considerar excessiu, ja que la captació d'imatges de persones que transiten per llocs públics o dels treballadors en zones de descans, es podia evitar amb modificacions en el camp de visió de les càmeres, i això sense causar un detriment en la finalitat de vigilància esmentada, de tal manera que la captació d'imatges de llocs públics o d'espais de descans només resultés incidental i no principal.

Així doncs, durant la tramitació d'aquest procediment ha quedat acreditat que SEM, ha tingut en funcionament un sistema de videovigilància instal·lat a seva seu, durant un temps indeterminat però en tot cas des del 15/05/2008 –data en què SEM va subscriure amb Prosegur un contracte que incloïa el control de la seguretat de les instal·lacions mitjançant videovigilància-, la qual cosa implicava la captació d'imatges de persones de la via pública i de persones treballadores en zones de descans, captació que resultava excessiva en relació amb la finalitat perseguida.

Consegüentment, es considera que SEM ha comès una infracció tipificada com a greu a l'article 44.3.c), en relació amb l'article 4, ambdós de la LOPD, per vulnerar el principi de qualitat en la seva vessant de proporcionalitat, ja que la captació d'imatges de persones que transiten per la via pública i de persones treballadores que romanen en zones de descans es podia evitar sense causar un detriment en la finalitat declarada en el fitxer de videovigilància de SEM.

Quart.- A efectes de determinar la sanció a imposar, com exposava l'instructor, l'article 45.2 de la LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, preveu per a les infraccions de caràcter greu, una sanció de multa de 40.001 fins a 300.000 euros.

Per la seva banda, l'apartat 5 del mateix precepte determina el següent:

“5. L'òrgan sancionador ha d'establir la quantia de la sanció i aplicar l'escala relativa a la classe d'infraccions que precedeixi immediatament en gravetat aquella en què s'integra la considerada en el cas de què es tracti, en els supòsits següents:

a) Quan s'aprecii una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuridicitat del fet com a conseqüència de la concurrència significativa de diversos dels criteris enunciats a l'apartat 4 d'aquest article.

b) Quan l'entitat infractora hagi regularitzat la situació irregular de manera diligent.

c) Quan es pugui apreciar que la conducta de l'afectat ha pogut induir a cometre la infracció.

d) Quan l'infractor hagi reconegut espontàniament la seva culpabilitat.

e) Quan s'hagi produït un procés de fusió per absorció i la infracció sigui anterior a aquest procés, de manera que no és imputable a l'entitat absorbent.”

Aquest precepte permet, doncs, la possibilitat d'aplicar l'escala de sancions prevista per a les infraccions de grau inferior a la imputada; és a dir, que permet imposar una sanció lleu per la comissió d'una infracció greu. Ara bé, aquesta especial atenuació de la multa només procedeix quan, entre d'altres, hagi resultat acreditada la concurrència de diversos dels criteris enumerats en l'article 45.4 de la LOPD, la qual cosa permeti apreciar una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputada o de l'antijuridicitat del fet.

Sobre la base de l'anterior, tal com exposava l'instructor, es considera que concorre en aquest cas una disminució qualificada de la culpabilitat de l'entitat imputada, i això en base a la concurrència significativa de diversos criteris dels previstos a l'article 45.4 de la LOPD. En concret, la manca de beneficis obtinguts com a conseqüència de la comissió de la infracció (art. 45.4.e) i la manca de reincidència per comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa (art. 45.4.g).

És per tot l'anterior que resulta pertinent apreciar l'existència d'una disminució qualificada de la culpabilitat, que constitueix un dels pressupòsits per estimar l'aplicació del article 45.5 de la LOPD.

D'altra banda, i pel que fa a la graduació de les sancions que estableix l'article 45.4 de la LOPD, de conformitat amb el principi de proporcionalitat (art. 102.2 Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya i art. 131 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú), en els mateixos termes que proposava l'instructor del present procediment sancionador, s'imposa la sanció consistent en una multa de 2.000 euros, i això en base a les circumstàncies que abans s'han relacionat de l'article 45.4, i el fet que només algunes de les càmeres exteriors permeten captar, de manera excessiva, imatges de persones que transiten per la via pública o de treballadors que romanen en zones de

descans. Per contra, cal tenir en compte el caràcter continuat de la infracció –com a mínim, des del 15/05/2008-.

Cinquè.- Davant la constatació de les infraccions previstes a l'article 44 de la LOPD, per al cas de fitxers o tractaments de titularitat privada, l'article 21.3 de la Llei 32/2010, tal com ja s'ha avançat, faculta a la directora de l'Autoritat per tal que en la resolució per la qual es declari la infracció, a més d'imposar les sancions que corresponguin -segons el que s'ha exposat en el fonament de dret anterior- pugui establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. És en virtut d'aquesta facultat que és procedent requerir a SEM per tal que al més aviat possible, i com a màxim en el termini de deu dies a comptar des del dia següent a la notificació de la resolució, modifiqui el camp de visió de les càmeres núms. 2, 3, 7, 11, 12 i 13 –identificades d'acord amb la numeració de SEM-, de tal manera que la captació d'imatges de persones a la via pública o en zones de descans sigui únicament incidental, i per tant, no excessiva. Un cop s'hagi executat la mesura correctora esmentada en el termini assenyalat, dins dels 10 dies següents s'haurà d'acreditar documentalment davant l'Autoritat mitjançant fotografies del monitor on es visionen les càmeres referides, sense perjudici de les comprovacions que es puguin dur a terme per part d'aquesta Autoritat.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 13 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Imposar a Sistema d'Emergències Mèdiques, SA, la sanció consistent en una multa de 2.000.- euros, com a responsable d'una infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4, ambdós de la LOPD.

Segon.- Requerir a Sistema d'Emergències Mèdiques, SA, per tal que adopti la mesura correctora assenyalada al fonament de dret cinquè, i acrediti davant aquesta Autoritat en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació de la resolució, les actuacions dutes a terme a l'efecte de donar compliment.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a Sistema d'Emergències Mèdiques, SA.

Quart.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Cinquè.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans i Perelló

Barcelona, 1 de desembre de 2011